

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
קדושין-האומר	מאן דאמר										
מימרא											
האומר לשפחתו הרי את בת חורין וולדך עבד - הולד כמותה, דברי ר' יוסי הגלילי	לכדתניא: [רבי יוסי הגלילי]	!	■	◆						◇	סט.
דבריו קיימים, משום שנאמר: (שמות כא) האשה וילדיה תהיה לאדוניה.	חכמים:	!	■	◆						◇	סט.
מאי תלמודא?		ז									סט.
אדרי יוסי הגלילי.	רבא:	!									סט.
יכולין ממזרין ליטור, כיצד? ממזר שנשא שפחה - הולד עבד, שיחררו - נמצא הבן בן חורין	רבי טרפון:									◆	סט.
הרי זה עבד ממזר.	רבי אליעזר:									◆	סט.
רבי טרפון לכתחילה קאמר, או דיעבד קאמר?	איבעיא להו:									^	סט.
טיהרת את הזכרים ולא טיהרת את הנקיבות	תא שמע, אמרו לו לרבי טרפון:								■	ז	סט.
ואי אמרת לכתחילה קאמר, ממזרת נמי תינסיב לעבדא										ז	סט.
עבד אין לו חיים.									!	◇	סט.
דאושפיזכיה דרבי שמלאי ממזר הוה	תא שמע:								○	!	סט.
אי אקדמתך טהרתינהו לבנך	ואמר ליה: [רבי שמלאי]								■	!	סט.
אי אמרת בשלמא לכתחילה - שפיר, אלא אי אמרת דיעבד, מאי ניהו?										!	סט.
דמנסיב ליה עצה, ואמר ליה: זיל גנוב, ואיזדבן בעבד עברי.										ז	סט.
ובשני דר' שמלאי עבד עברי מי הוה?										ז	סט.
אין עבד עברי נוהג אלא בזמן שהיובל נוהג	והאמר מר:								■	ז	סט.
אלא לאו שמע מינה: רבי טרפון לכתחילה קאמר, שמע מינה.										!	סט.
הלכה כר' טרפון.	רב יהודה אמר שמואל:									■	סט.
הרי זה עבד ממזר.	רבי אליעזר										סט.
מאי טעמיה דרבי אליעזר? דאמר קרא: (דברים כג) לו, הלך אחר פסולו.	רבי אליעזר:									■	סט.
ורבנן?										ז	סט.
ההוא בישראל שנשא ממזרת, סלקא דעתך אמינא (במדבר ד) למשפחותם לבית אבותם כתיב, אתא לו אפקיה.	[רבנן]									!	סט.
ורבי אליעזר?										ז	סט.
לאו אע"ג דכתב למשפחותם לבית אבותם אתא לו אפקיה, הכא נמי אף ע"ג דכתיב: (שמות כא) האשה וילדיה תהיה לאדוניה, אתא לו אפקיה.	[רבי אליעזר]									!	סט.
ורבנן?										ז	סט.
כל וולד במעי שפחה כנענית, כולד במעי בהמה דמי.	[רבנן]									!	סט.
הדרן עלך האומר.											

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-ממרא:	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עשרה יוחסין עלו מבבל: כהני, לויי, ישראלי, חללי, גירי, וחרורי, ממזירי, נתיני, שתוקי, ואסופי.												■
כהני, לויי וישראלי - מותרין לבא זה בזה												■
לויי, ישראלי, חללי, גירי וחרורי - מותרין לבא זה בזה												■
גירי וחרורי, ממזירי ונתיני, שתוקי ואסופי - כולם מותרין לבא זה בזה.												■
ואלו הם שתוקי - כל שהוא מכיר את אמו ואינו מכיר את אביו, אסופי - כל שנאסף מן השוק ואינו מכיר לא את אביו ולא אמו.												■
אבא שאול היה קורא לשתוקי בדוקי.	[אבא שאול]											■
עשרה יוחסין עלו מבבל.												■
מאי איריא דתני עלו מבבל? ניתני הלכו לארץ ישראל												⚡
מילתא אנב אורחיה קמ"ל												!
(דברים יז) וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך - מלמד, שבית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל, וארץ ישראל גבוה מכל הארצות.	כדתניא:											■
בשלמא בית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל, היינו דכתיב: (דברים יז) דברי ריבות בשעריך וקמת ועלית, אלא ארץ ישראל גבוה מכל ארצות מנלן?												⚡
דכתיב: (ירמיהו כג) לכן הנה ימים באים נאם ה' לא יאמר עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים, כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הזחתים שם.												!
מאי איריא דתני עלו מבבל? נתני עלו לארץ ישראל												⚡
מסייע ליה לרבי אלעזר												!
לא עלה עזרא מבבל - עד שעשאה כסולת נקיה ועלה.	דאמר רבי אלעזר:											■
עלו מאיליהם תנן	איתמר, אביי:											■
העלום תנן	רבא:											■
וקמיפלגי בדרכי אלעזר												■
לא עלה עזרא מבבל - עד שעשאה כסולת נקיה ועלה	דאמר רבי אלעזר:											■
אביי לית ליה דרבי אלעזר	[אביי]											■
רבא אית ליה דרבי אלעזר.	[רבא]											■
איבעית אימא: דכולי עלמא אית להו דרבי אלעזר, והכא בהא קא מיפלגי:												■
אפרושי אפרושינהו ומנפשייהו סליקו	מר סבר: [אביי]											■
בעל כרחייהו אסוקינהו.	ומר סבר: [רבא]											■
בשלמא למאן דאמר עלו, היינו דאמר רב יהודה אמר שמואל:												⚡
כל ארצות עיסה לארץ ישראל, וארץ ישראל עיסה לבבל	[רב יהודה אמר שמואל]											⚡
אלא למ"ד העלום, מידע ידעינהו												⚡
נהי דידעי לההוא דרא, לדרא אחריני לא ידעי.												!
בשלמא למאן דאמר עלו, היינו דכתיב: (עזרא ח) ואקבצם אל הנהר הבא על אחוה ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם, אלא למאן דאמר העלום, הא מיזהר זהיר?												⚡
נהי דאזיהור בפסולים, בכשירים לא איוזדהור.												!
כהני לויי וישראלי.												■
מנלן דסליקו?												⋈
דכתיב: (עזרא ב) וישבו הכהנים והלויים ומן העם והמשוררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם.												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חללי גירי וחרורי.												■ <
חללי מנל?												^
גדולה חזקה, שנא: (עזרא ב) ומבני הכהנים בני חביה בני הקוז בני ברזילי אשר לקח מבנות ברזילי הגלעדי אשה ויקרא על שמם, אלה בקשו כתבם המתייחדים ולא נמצאו ויגואלו מן הכהונה, ויאמר התרשטא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמוד כהן לאורים ותומים, ואמר להם: הרי אתם בחזקתכם, במה הייתם אוכלים בגולה? בקדשי הגבול, אף כאן נמי בקדשי הגבול.	דתניא, רבי יוסי:											◇ ! ■
ולמאן דאמר: מעלים מתרומה ליוחסין, הני דאכול בתרומה אתו לאסוקינהן												◇ ז
שאני התם, דריע חזקתיהו.												◇ !
ואלא מאי גדולה חזקה?												ז
מעיקרא אכול בתרומה דרבנן, ולבסוף אכול בתרומה דאורייתא.												◇ !
ואיבעית אימא: לעולם השתא נמי בדרבנן אכול, בדאורייתא לא אכול, וכי מסקינן מתרומה ליוחסין - מדאורייתא, מדרבנן לא מסקינן.												◇ !
אי הכי, מאי גדולה חזקה?												ז
דמעיקרא ליכא למיגזר משום תרומה דאורייתא, לבסוף אף ע"ג דאיכא למיגזר משום תרומה דאורייתא, בדרבנן אכול, בדאורייתא לא אכול.												◇ !
והכתיב: (עזרא ב) ויאמר התרשטא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים												◇ ז ■
בקדש הקדשים הוא דלא יאכל, הא כל מידי ניכול												ז
הכי קאמר: לא מידי דמיקרי קדש, ולא מידי דמיקרי קדשים. לא מידי דמיקרי קדש, דכתיב: (ויקרא כב) וכל זר לא יאכל קדש, ולא מידי דמיקרי קדשים, דאמר קרא: (ויקרא כב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל												◇ !
במזרם מן הקדשים לא תאכל.	ואמר מר:											■ !